

landbrugspolitikken yderligere i forhold til målsætningerne i »Agenda 2000«

Det er vigtigt at sikre landbrugspolitikens fortsatte opbakning i de europæiske befolkninger. Vi kan ikke tillade os at se bort fra, at store dele af borgerne i EU er ved at miste tilliden til den nuværende fælles landbrugspolitik. Det er bl.a. sket efter en række fødevareskandaler og kriser, som vi har set det med foderstoffer, med kogalskab og med mund- og klovesyge. De europæiske borgere har ret til at forlange en fælles landbrugspolitik, hvor der produceres det, folk ønsker at købe, frem for det, der p.t. lige giver den højeste støtte.

Der gives i midtvejsevalueringen høj prioritet til områder inden for landbrugspolitikken, hvor der varetages generelle samfundsgavnligge interesser, bl.a. fødevarerikkerhed, fødevarerikvalitet, dyresundhed, dyrevelfærd, miljøbeskyttelse, bæredygtighed og en markedsordning.

Det er interessant, at Kommissionen i denne sag har lagt mere vægt på sådan en horisontal midtvejsevaluering snarere end på at kigge på de enkelte sektorer inden for markedsordningen. Det kan bl.a. ses i det forslag fra Kommissionen om afkoblingen af den direkte støtte. Der er jo ikke nogen tvivl om, at afkoblingen af den direkte støtte vil kunne øge markedsorienteringen, samtidig med at man kan styrke både miljø, fødevarerikkerhed og dyrevelfærd.

Imidlertid har Kommissionen også gjort sig nogle overvejelser om eventuelle tilpasninger af en række sektorer. Det gælder bl.a. kornområdet, og det gælder ris, mælk, tørret foder og nødder. Kommissionen sætter med de udspil jo fingeren på nogle områder, hvor man ikke har en opfattelse eller en vurdering af, at tingene fungerer tilstrækkelig godt, og ikke mindst yderligere reformer inden for korn- og mælkeområdet vil være gavnlige.

Der er også klart behov for mere balance mellem de to søjler i landbrugspolitikken, dvs. mellem markedsordningerne og hele landdistriktspolitikken. Det skal ifølge Kommissionens midtvejsevaluering bl.a. ske ved overførsel af midler fra markedsordningerne til landdistriktspolitikken fra søjle 1 til søjle 2.

Som led i styrkelsen af landdistriktudviklingen foreslås der en bredere vifte af forskellige instrumenter og foranstaltninger, bl.a. fødevarerikkerhed, kvalitet og dyrevelfærd.

Jeg glæder mig selvfølgelig også over, at dyrevelfærd har fået en klar prioritet i midtvejsevalueringen. Jeg mener også, at det er vigtigt at

se i øjnene, at der er et klart behov for forenkling, for større gennemsigtighed og også for langt større subsidiaritet i hele landdistriktudviklingen.

Kl. 14.50

Øgede midler til landdistriktudviklingen kan bruges til at finansiere nye tiltag, der giver landmændene mulighed for at producere varer af en endnu bedre kvalitet. Det vil sige, at de kan producere de varer, som forbrugerne efterspørger, hvor der stilles nogle andre krav, og hvor der er nogle andre normer.

Kommissionen har efter min mening fremsat et godt, konstruktivt forslag, der kan danne grundlag for de fremtidige drøftelser af den fremtidige landbrugspolitik.

Resultatet af topmødet ændrer ikke noget ved, at vi som formandskabsland agter at arbejde videre efter den plan, vi havde lagt tidligere. Den danske regering ønsker på sigt en reform af den fælles landbrugspolitik. Hermed forstås bl.a. en yderligere markedsorientering af den fælles landbrugspolitik og en gradvis afvikling af den direkte støtte til landbrugssektoren. Vi ønsker så også, at der i langt større udstrækning bliver lagt vægt på hensynet til fødevarerikkerhed, kvalitet, bæredygtighed, dyrevelfærd og miljø.

Den danske landbrugssektor er et vigtigt eksporterhverv, og en stigende markedsorientering af landbrugspolitikken vil give erhvervet bedre muligheder for at tilpasse sig markedets signaler, udnytte en betydelig konkurrencedygtighed og også udnytte de dynamiske virkninger af en liberaliseringspolitik både inden for EU-området og i forhold til tredjelande.

Øget frihandel er ikke kun til fordel for de eksportorienterede landbrugssektorer i EU, USA og Canada, men også af vital betydning for en økonomisk og bæredygtig udvikling i den tredje verden.

Det er under WTO-forhandlingerne vigtigt at øge markedsadgangen for landbrugsprodukter fra den tredje verden, især for de mindst udviklede lande. Så er det klart, at der også er behov for en nedbrydning af toldmurene og en fjernelse af subsidier og andre handelshæmmende foranstaltninger, særlig inden for landbrugsområdet. EU har med initiativet »Everything but Arms« allerede taget et skridt i den rigtige retning ved gradvis at åbne op for markedsadgang til EU for de 48 mindst udviklede lande i verden.